

Η εσωτερική αγορά: γενικές αρχές

Η εσωτερική αγορά είναι ένας χώρος ευημερίας και ελευθερίας, που παρέχει πρόσβαση σε αγαθά, υπηρεσίες, θέσεις εργασίας, επιχειρηματικές ευκαιρίες και στον πολιτιστικό πλούτο. Απαιτούνται συνεχείς προσπάθειες για να εξασφαλιστεί η περαιτέρω εμβάθυνση της ενιαίας αγοράς, η οποία θα μπορούσε να αποφέρει σημαντικά οφέλη για τους καταναλωτές και τις επιχειρήσεις στην ΕΕ. Ειδικότερα, η ψηφιακή ενιαία αγορά δημιουργεί νέες δυνατότητες για την τόνωση της οικονομίας (μέσω του ηλεκτρονικού εμπορίου) με παράλληλο περιορισμό της γραφειοκρατίας (μέσω της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης και της ψηφιοποίησης των δημόσιων υπηρεσιών). Πρόσφατες έρευνες δείχνουν ότι οι αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας αγαθών και υπηρεσιών και η νομοθεσία στον τομέα αυτό αποφέρουν οφέλη που εκτιμώνται σε 985 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως.

Νομική βάση και στόχοι

Τα άρθρα 4 παράγραφος 2 στοιχείο α, 26, 27, 114 και 115 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Η κοινή αγορά που δημιουργήθηκε με τη Συνθήκη της Ρώμης το 1958 είχε ως στόχο την εξάλειψη των εμπορικών φραγμών μεταξύ των κρατών μελών με σκοπό την αύξηση της οικονομικής ευημερίας και τη συμβολή σε μια «ολόένα στενότερη ένωση των λαών της Ευρώπης». Η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη του 1986 συμπεριέλαβε στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ) τον στόχο της εγκαθίδρυσης της εσωτερικής αγοράς ορίζοντάς την ως «έναν χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων».

Επιτεύγματα

A. Η κοινή αγορά του 1958

Η κοινή αγορά, ο κύριος στόχος της Συνθήκης της Ρώμης, επιτεύχθηκε μέσω της τελωνειακής ένωσης του 1968, της κατάργησης των ποσοστώσεων, της ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών και των εργαζομένων και μιας ορισμένης φορολογικής εναρμόνισης με τη γενική θέσπιση του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ) το 1970. Ωστόσο, η ελευθερία εμπορίας αγαθών και υπηρεσιών και η ελευθερία εγκατάστασης εξακολουθούσαν να παραμένουν περιορισμένες λόγω συνεχιζόμενων πρακτικών κατά του ανταγωνισμού τις οποίες επέβαλαν οι δημόσιες αρχές.

B. Η έναρξη της εσωτερικής αγοράς τη δεκαετία του '80 και η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη

Η έλλειψη προόδου ως προς την επίτευξη της κοινής αγοράς οφειλόταν σε μεγάλο βαθμό στην επιλογή υπερβολικά λεπτομερούς μεθόδου νομοθετικής εναρμόνισης και στον κανόνα που απαιτούσε ομοφωνία για τη λήψη αποφάσεων στο Συμβούλιο. Στα μέσα της δεκαετίας του '80, η πολιτική συζήτηση σχετικά με το ζήτημα αυτό οδήγησε την ΕΟΚ να εξετάσει μια πιο ενδεδειγμένη προσέγγιση του στόχου της άρσης των εμπορικών φραγμών: την εσωτερική αγορά.

Η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουλίου 1987, ορίζοντας την 31η Δεκεμβρίου 1992 ως ακριβή προθεσμία για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς. Ισχυροποίησε επίσης τον μηχανισμό λήψης αποφάσεων για την εσωτερική αγορά, καθιερώνοντας την ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία για το κοινό δασμολόγιο, την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων και τη σύγκλιση των εθνικών νομοθεσιών. Μέχρι την ημερομηνία της προθεσμίας, πάνω από το 90% των νομοθετικών πράξεων που απαριθμούνταν στη Λευκή Βίβλο του 1985 είχαν εγκριθεί, κυρίως με τον κανόνα της ειδικής πλειοψηφίας.

Γ. Προς μια κοινή ευθύνη για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς

Η εσωτερική αγορά συνέβαλε σημαντικά στην ευημερία και την ολοκλήρωση της οικονομίας της ΕΕ. Μια νέα στρατηγική για την εσωτερική αγορά, από το 2003 μέχρι το 2010, επικεντρώθηκε στην ανάγκη να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, να ολοκληρωθούν οι αγορές υπηρεσιών, να αμβλυνθούν οι επιπτώσεις των φορολογικών φραγμών και να απλουστευθεί το κανονιστικό περιβάλλον. Σημειώθηκε σημαντική πρόοδος στο άνοιγμα των τομέων των μεταφορών, των τηλεπικοινωνιών, της ηλεκτρικής ενέργειας, του φυσικού αερίου και των ταχυδρομικών υπηρεσιών.

Στην ανακοίνωσή της με τίτλο «Καλύτερη διακυβέρνηση για την ενιαία αγορά» ([COM\(2012\)0259](#)), η Επιτροπή πρότεινε οριζόντια μέτρα, όπως η έμφαση σε σαφείς και εύκολα υλοποιήσιμες νέες ρυθμίσεις, η καλύτερη χρήση των υφιστάμενων εργαλείων πληροφορικής προκειμένου να διευκολυνθεί η άσκηση των δικαιωμάτων σχετικά με την ενιαία αγορά, και η δημιουργία εθνικών κέντρων για την εποπτεία της λειτουργίας της ενιαίας αγοράς. Η παρακολούθηση αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των ετήσιων εκθέσεων σχετικά με την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς στο πλαίσιο της διαδικασίας του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου.

Δ. Η επανεκκίνηση της εσωτερικής αγοράς το 2010

Προκειμένου να δώσει νέα ώθηση στην ενιαία ευρωπαϊκή αγορά και να θέσει τους πολίτες, τους καταναλωτές και τις ΜΜΕ στο επίκεντρο της πολιτικής για την ενιαία αγορά, η Επιτροπή δημοσίευσε, τον Οκτώβριο του 2010, ανακοίνωση με τίτλο «Προς μια Πράξη για την Ενιαία αγορά» ([COM\(2010\)0608](#)). Παρουσιάστηκε μια σειρά μέτρων για την τόνωση της οικονομίας της ΕΕ και τη δημιουργία θέσεων εργασίας, με αποτέλεσμα να υιοθετηθεί μια πιο φιλόδοξη πολιτική για την ενιαία αγορά.

Τον Οκτώβριο του 2012, η Επιτροπή παρουσίασε τη Δεύτερη Πράξη για την Ενιαία Αγορά ([COM\(2012\)0573](#)) με στόχο την περαιτέρω ανάπτυξη της ενιαίας αγοράς και την αξιοποίηση του ανεκμετάλλετου δυναμικού της ως κινητήριας δύναμης για την

ανάπτυξη. Η πράξη ορίζει 12 βασικές δράσεις προς άμεση υιοθέτηση από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ. Οι δράσεις αυτές εστιάζουν σε τέσσερις κύριες κινητήριες δυνάμεις για την ανάπτυξη, την απασχόληση και την εμπιστοσύνη: 1) ολοκληρωμένα δίκτυα, 2) διασυνοριακή κινητικότητα των πολιτών και των επιχειρήσεων, 3) ψηφιακή οικονομία και 4) δράσεις που ενισχύουν τη συνοχή και τα οφέλη για τους καταναλωτές.

Η Δεύτερη Πράξη για την Ενιαία Αγορά ακολουθεί τα βήματα της αρχικής δέσμης μέτρων που είχε παρουσιάσει η Επιτροπή — της Πρώτης Πράξης για την Ενιαία Αγορά — και περιλαμβάνει τις παρακάτω δράσεις που αποσκοπούν σε μια πληρέστερη και καλύτερα ολοκληρωμένη ενιαία αγορά:

- κινητικότητα των επιχειρήσεων (π.χ. θέσπιση διατάξεων για την κινητοποίηση μακροπρόθεσμων επενδύσεων, εκσυγχρονισμός των διαδικασιών περί αφερεγγυότητας, και συμβολή στη δημιουργία περιβάλλοντος που προσφέρει δεύτερες ευκαιρίες σε επιχειρηματίες που αποτυγχάνουν)·
- ψηφιακή οικονομία (ως ένα βήμα προς την ολοκλήρωση της ψηφιακής ενιαίας αγοράς έως το 2015, η Επιτροπή υποστήριξε ότι το ηλεκτρονικό εμπόριο θα πρέπει να προωθηθεί στην ΕΕ με το να καταστούν οι υπηρεσίες πληρωμών πιο εύχρηστες, αξιόπιστες και ανταγωνιστικές. Επισημάνθηκε επίσης η ανάγκη να αντιμετωπιστούν οι κύριες αιτίες για την έλλειψη επενδύσεων σε ευρυζωνικές συνδέσεις υψηλής ταχύτητας και να καταστεί η ηλεκτρονική τιμολόγηση κοινός τρόπος τιμολόγησης στις διαδικασίες δημοσίων συμβάσεων)·
- εμπιστοσύνη των καταναλωτών (π.χ. θέσπιση μέτρων για εξασφάλιση εκτεταμένης πρόσβασης σε τραπεζικούς λογαριασμούς, καθώς και εξασφάλιση διαφανών και συγκρίσιμων τραπεζικών προμηθειών και εξόδων, και ευκολότερη αλλαγή τραπεζικών λογαριασμών).

Η Επιτροπή έπρεπε να παρουσιάσει όλες τις βασικές νομοθετικές προτάσεις που συνδέονται με τη Δεύτερη Πράξη για την Ενιαία Αγορά έως την άνοιξη του 2013, καθώς και όλες τις μη νομοθετικές προτάσεις μέχρι το τέλος του 2013. Το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κλήθηκαν να εγκρίνουν νομοθετικές προτάσεις κατά προτεραιότητα. Η πρόοδος παρουσιάστηκε στη μελέτη με τίτλο «[Single Market Act: State of Play](#)»^[1] (Πράξη για την Ενιαία Αγορά: Τρέχουσα κατάσταση).

Στις 28 Οκτωβρίου 2015, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση με τίτλο «Αναβάθμιση της ενιαίας αγοράς: περισσότερες ευκαιρίες για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις» ([COM\(2015\)0550](#)), η οποία επικεντρώθηκε στην εξασφάλιση απτών αποτελεσμάτων για την καθημερινή ζωή των πολιτών και στη δημιουργία πρόσθετων ευκαιριών για τους καταναλωτές, τους επαγγελματίες και τις επιχειρήσεις. Συμπλήρωσε τις προσπάθειες της Επιτροπής για τόνωση των επενδύσεων, αξιοποίηση των δυνατοτήτων της ψηφιακής ενιαίας αγοράς και βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και της πρόσβασης στη χρηματοδότηση. Η στρατηγική είχε επίσης ως στόχο να εξασφαλίσει την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς ενέργειας και να προωθήσει και να διευκολύνει την κινητικότητα του εργατικού δυναμικού, αποτρέποντας παράλληλα την κατάχρηση των κανόνων.

[1] Η μελέτη αυτή εκπονήθηκε για λογαριασμό του Θεματικού Τμήματος Οικονομίας, Επιστημών και Ποιότητας Ζωής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εξ ονόματος της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών (IMCO).

Επί του παρόντος, ένα από τα δυσκολότερα ζητήματα που αφορούν την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς είναι η υλοποίηση της ψηφιακής συνιστώσας. Τον Μάιο του 2015, η Επιτροπή ενέκρινε τη στρατηγική για την ψηφιακή ενιαία αγορά ([COM\(2015\)0192](#)), με την οποία οριζόταν ένα εντατικό νομοθετικό πρόγραμμα για την οικοδόμηση μιας ευρωπαϊκής ψηφιακής οικονομίας, το οποίο ολοκληρώθηκε με την όγδοη κοινοβουλευτική περίοδο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο αποτέλεσε κινητήρια δύναμη στη διαδικασία που οδήγησε στη δημιουργία της εσωτερικής αγοράς. Συγκεκριμένα, με το ψήφισμά του της 20ής Νοεμβρίου 1997, υποστήριξε την ιδέα της μετατροπής της εσωτερικής αγοράς σε πλήρως ολοκληρωμένη εγχώρια αγορά μέχρι το 2002. Σε διάφορα ψηφίσματα που εγκρίθηκαν το 2006 (π.χ. της 12ης Φεβρουαρίου, της 14ης Φεβρουαρίου, της 16ης Μαΐου και της 6ης Ιουλίου) το Κοινοβούλιο υποστήριξε την ιδέα ότι η εσωτερική αγορά είναι ένα κοινό πλαίσιο και σημείο αναφοράς για πολλές πολιτικές της ΕΕ.

Το Κοινοβούλιο διαδραμάτισε επίσης ενεργό ρόλο στην επανεκκίνηση της εσωτερικής αγοράς. Στο [ψήφισμά του της 20ής Μαΐου 2010](#) για τη δημιουργία μιας ενιαίας αγοράς για τους καταναλωτές και τους πολίτες, το Κοινοβούλιο τόνισε ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα για την ενημέρωση και την πιο αποτελεσματική ενδυνάμωση των καταναλωτών και των ΜΜΕ, καθώς και για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης των πολιτών. Το Κοινοβούλιο διατύπωσε περαιτέρω παρατηρήσεις σχετικά με την Πράξη για την Ενιαία Αγορά με τα τρία ψηφίσματα που εγκρίθηκαν στις 6 Απριλίου 2011: «[Διακυβέρνηση και εταιρική σχέση στην ενιαία αγορά](#)», «[Μια ενιαία αγορά για τους Ευρωπαίους](#)» και «[Ενιαία αγορά για τις επιχειρήσεις και την ανάπτυξη](#)».

Το [ψήφισμα του Κοινοβουλίου της 20ής Απριλίου 2012](#), με τίτλο «Μια ανταγωνιστική ψηφιακή ενιαία αγορά — η ηλεκτρονική διακυβέρνηση ως αιχμή του δόρατος» επισημαίνει την ανάγκη για ένα σαφές και συνεκτικό νομικό πλαίσιο για την αμοιβαία αναγνώριση της ηλεκτρονικής πιστοποίησης, της ηλεκτρονικής ταυτοποίησης και των ηλεκτρονικών υπογραφών (το οποίο είναι απαραίτητο για την εξασφάλιση της λειτουργίας διασυνοριακών υπηρεσιών ηλεκτρονικής διακυβέρνησης σε ολόκληρη την ΕΕ). Ακολούθησε το [ψήφισμα της 22ας Μαΐου 2012](#) σχετικά με τον πίνακα αποτελεσμάτων της εσωτερικής αγοράς.

Στις 11 Δεκεμβρίου 2012, το Κοινοβούλιο ενέκρινε δύο μη νομοθετικά ψηφίσματα που σχετίζονται με την εσωτερική αγορά, το ένα σχετικά με την [ολοκλήρωση της ενιαίας ψηφιακής αγοράς](#) και το άλλο σχετικά με τη [θέσπιση μιας Στρατηγικής Ψηφιακής Ελευθερίας στο πλαίσιο της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ](#), στο οποίο τόνιζε ότι στηρίζει έντονα την αρχή της ουδετερότητας του διαδικτύου. Αυτό σημαίνει ότι οι πάροχοι υπηρεσιών διαδικτύου δεν θα πρέπει να αποκλείουν, να παρεμποδίζουν, να εισάγουν διακρίσεις, να περιορίζουν ή να υποβαθμίζουν, ακόμα και μέσω των τιμών, την ικανότητα οποιουδήποτε προσώπου να χρησιμοποιεί μια υπηρεσία προκειμένου να έχει πρόσβαση, να χρησιμοποιεί, να αποστέλλει, να δημοσιεύει, να λαμβάνει ή να προσφέρει οποιοδήποτε περιεχόμενο, εφαρμογή ή υπηρεσία της επιλογής του, ανεξάρτητα από πηγή ή προορισμό. Στο ίδιο ψήφισμα, το Κοινοβούλιο καλεί επίσης την Επιτροπή και το Συμβούλιο να προάγουν και να διατηρούν τα υψηλά

πρότυπα ψηφιακής ελευθερίας στην ΕΕ. Στόχος των ψηφισμάτων ήταν η ανάπτυξη μιας πολιτικής και πρακτικής, στο πλαίσιο της δημιουργίας μιας πραγματικά ενιαίας ψηφιακής αγοράς στην ΕΕ, ώστε να αντιμετωπιστεί η ύπαρξη διαφορετικών συνόλων εθνικών κανόνων σε βασικούς τομείς, όπως μεταξύ άλλων του ΦΠΑ, των ταχυδρομικών υπηρεσιών και των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Οι αρχές της ουδετερότητας του διαδικτύου και του ανοικτού διαδικτύου, καθώς και η κατάργηση των τελών περιαγωγής, έχουν εισαχθεί στο πλαίσιο νομοθετικής δέσμης για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την ενιαία ευρωπαϊκή αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών και την επίτευξη μιας συνδεδεμένης ηπείρου ([COM\(2013\)0627](#)).

Το Κοινοβούλιο ενέκρινε το [ψήφισμα της 7ης Φεβρουαρίου 2013](#), το οποίο περιλαμβάνει συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με τη διακυβέρνηση της ενιαίας αγοράς, για την καθιέρωση ενός κύκλου διακυβέρνησης της ενιαίας αγοράς ως συγκεκριμένου πυλώνα του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο ενέκρινε το [ψήφισμα της 25ης Φεβρουαρίου 2014](#) σχετικά με τη διακυβέρνηση της ενιαίας αγοράς στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου 2014, το οποίο συνοδεύτηκε από το [ψήφισμα της 27ης Φεβρουαρίου 2014](#) σχετικά με το SOLVIT. Στη συνέχεια, το Κοινοβούλιο ενέκρινε το [ψήφισμα της 12ης Απριλίου 2016](#) με τίτλο «Βελτίωση της νομοθεσίας για την ενιαία αγορά», στο οποίο υπογραμμίζεται η ανάγκη εξάλειψης των περιττών ρυθμίσεων, της γραφειοκρατίας και των αρνητικών επιπτώσεων με την ταυτόχρονη επίτευξη των στόχων πολιτικής και ενός ανταγωνιστικού ρυθμιστικού περιβάλλοντος το οποίο θα υποστηρίζει την απασχόληση και τις επιχειρήσεις εντός της Ευρώπης. Προκειμένου να διευκολυνθεί η διαδικτυακή πρόσβαση στις πληροφορίες, τις διοικητικές διαδικασίες και τις υπηρεσίες υποστήριξης που χρειάζονται οι πολίτες και οι επιχειρήσεις, το Κοινοβούλιο τάχθηκε υπέρ της δημιουργίας μιας ενιαίας ψηφιακής θύρας ([κανονισμός \(ΕΕ\) 2018/1724](#))^[2].

Στις 9 Απριλίου 2015, το Κοινοβούλιο ενέκρινε [ψήφισμα](#) με το οποίο ζητεί από την Επιτροπή να δώσει ώθηση στο ηλεκτρονικό εμπόριο. Στη συνέχεια, το Κοινοβούλιο ενέκρινε το ψήφισμα της 19ης Ιανουαρίου 2016 με τίτλο «[Προς μια νομοθετική πράξη για την ψηφιακή ενιαία αγορά](#)», ακολουθούμενο από πολυάριθμα μέτρα για την οικοδόμηση της ψηφιακής ενιαίας αγοράς, π.χ. σε τομείς όπως [η συνεργατική οικονομία](#)^[3], [οι διαδικτυακές πλατφόρμες](#)^[4], [η τεχνητή νοημοσύνη](#)^[5] κ.λπ.

Η μελέτη με τίτλο «[Reducing costs and barriers for businesses in the Single Market](#)» (Μείωση του κόστους και των φραγμών για τις επιχειρήσεις στην ενιαία αγορά — δημοσιεύτηκε τον Φεβρουάριο του 2016) τόνιζε το σημαντικό δυναμικό της ψηφιακής ενιαίας αγοράς όσον αφορά τη μείωση του κόστους και των φραγμών στην ΕΕ για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις.

[2]Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1724 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 2ας Οκτωβρίου 2018, για τη δημιουργία ενιαίας ψηφιακής θύρας με σκοπό την παροχή πρόσβασης σε πληροφορίες, σε διαδικασίες και σε υπηρεσίες υποστήριξης και επίλυσης προβλημάτων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2012, ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 1.

[3]Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Ιουνίου 2017 σχετικά με μια ευρωπαϊκή ατζέντα για τη συνεργατική οικονομία, Κείμενα που εγκρίθηκαν, [P8_TA\(2017\)0271](#).

[4]Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Ιουνίου 2017 σχετικά με τις επιγραμμικές πλατφόρμες και την ψηφιακή ενιαία αγορά, [P8_TA\(2017\)0272](#).

[5]Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Φεβρουαρίου 2019 σχετικά με μια ολοκληρωμένη ευρωπαϊκή βιομηχανική πολιτική για την τεχνητή νοημοσύνη και τη ρομποτική, [P8_TA-PROV\(2019\)0081](#).

Μία άλλη μελέτη, με τίτλο «[A Longer Lifetime for Products: Benefits for Consumers and Companies](#)» (Επιμήκυνση της διάρκειας ζωής των προϊόντων: οφέλη για τους καταναλωτές και τις επιχειρήσεις — δημοσιεύτηκε τον Απρίλιο του 2016), καταδεικνυε τις δυνατότητες που έχει η ψηφιακή ενιαία αγορά να καταστήσει πιο οικολογική την οικονομία της ΕΕ. Σχετικά με το θέμα αυτό, το Κοινοβούλιο ενέκρινε το [ψήφισμα της 4ης Ιουλίου 2017](#).

Σύμφωνα με μια άλλη μελέτη με τίτλο «[Social economy](#)» (Κοινωνική οικονομία), που δημοσιεύτηκε τον Μάρτιο του 2016, η ψηφιακή ενιαία αγορά θα μπορούσε ακόμη και να ενισχύσει τον κοινωνικό χαρακτήρα της οικονομίας της ΕΕ. Ένας τρόπος για να επιτευχθεί αυτό είναι με την ανάπτυξη της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης και συναφών υπηρεσιών, π.χ. της ηλεκτρονικής υγείας, όπως περιγράφεται στη μελέτη με τίτλο «[Ubiquitous developments of the Digital Single Market](#)» (Πανταχού παρούσες εξελίξεις της ψηφιακής ενιαίας αγοράς — δημοσιεύτηκε τον Οκτώβριο του 2013).

Πρόσφατες έρευνες δείχνουν ότι οι αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας αγαθών και υπηρεσιών και η νομοθεσία στον τομέα αυτό αποφέρουν οφέλη που εκτιμώνται σε 985 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως^[6].

Mariusz Maciejewski / Christina Ratcliff / Andreea Dobrita
05/2019

[6]Poutvaara P. et al., Contribution to Growth: Free Movement of Goods. Μελέτη «Delivering Economic Benefits for Citizens and Businesses» (2019), εκπονηθείσα από το Θεματικό Τμήμα Α κατόπιν αιτήματος της επιτροπής IMCO, [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2019/631063/IPOL_IDA\(2019\)631063_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2019/631063/IPOL_IDA(2019)631063_EN.pdf) και Pelkmans J. et al., Contribution to Growth: The Single Market for Services. Μελέτη «Delivering economic benefits for citizens and businesses» (2019), εκπονηθείσα από το Θεματικό Τμήμα Α κατόπιν αιτήματος της επιτροπής IMCO [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/631054/IPOL_STU\(2019\)631054_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/631054/IPOL_STU(2019)631054_EN.pdf)

